

Abstrakt

V Česku se florbal stává velmi populárním ve všech věkových a sociálních skupinách. S expanzí florbalu a zvyšováním jeho úrovně by měla stoupat také kvalita odborné zdravotní péče, jejímž ukazatelem je množství úrazů hráčů v sezóně. Bakalářská práce je tak zaměřena právě na úrazovost v české nejvyšší ženské a mužské lize florbalu a faktory, které vznik těchto úrazů ovlivňují.

Metodika: Na výzkumu se podílelo celkem 20 týmů z nejvyšších českých florbalových soutěží. Pozorovanou skupinu respondentů tvořilo 182 hráčů (99 žen, 83 mužů). Pomocí nestandardizovaného dotazníků byla sledována nejen incidence zranění, ale také příčiny vzniku a jejich okolnosti. Současně byl výzkum zaměřen na regenerační možnosti jednotlivých týmů, podobu kompenzačních cvičení a úroveň fyzioterapie v jednotlivých florbalových klubech.

Výsledky: Nejčastějším zraněním ve florbalu se prokázala jak u žen, tak u mužů distorze hlezna ($p=0,0133$). Celkem tvořila 20,1% všech úrazů. Ženy jsou však náchylnější ke zranění obecně, během sezóny se potýkají průměrně s 2,5 úrazu na osobu, zatímco muži 1,8. Rozdíl mezi četností úrazů mezi obránci (84,3%) a útočníky (73,2%) není statisticky významný ($p=0,082$) a proto nelze jednoznačně určit, který post je pro vznik zranění rizikovější. Vedle toho byl prokázán pozitivní vliv fyzioterapeuta v týmu na snížení četnosti zranění ($p=0,0367$). V týmech kde je fyzioterapeut k dispozici byla úrazovost statisticky nižší (72,6%) než tam, kde služeb fyzioterapeuta nevyužívají (86,2%). Vliv regenerace prokázán nebyl ($p=0,289$).

Závěr: Bylo prokázáno, že nejčastěji postiženou lokalitou při hře florbalu je distorze hlezenního kloubu. Ženy jsou rizikovější skupinou pro vznik zranění ve florbalu nežli muži. Fyzioterapeut má v týmu pozitivní přínos pro tým ve smyslu snížení incidence zranění.